

VOKTET QUILSLING: Carl E. Olsen fotografert på Akershus med sitt fotoalbum, som inneholder flere bilder av Quisling i retten.

Okkupasjonen 12/10-92

Var Quislings vokter

— Quisling ble ikke dårlig av behandlingen på Rikshospitalet, sier et øyenvitne.

ODD INGE SKJÆVESLAND
ROLF CHR. ULRICHSEN
(foto)

Milorg-mannen Carl E. Olsen (75) var til stede på Rikshospitalets nevrologiske avdeling under de omstridte «medisinske eksperimenter», som historikeren Hans Fredrik Dahl kaller det i sin siste bok. Aftenposten har møtt Olsen og tatt ham med til Kronprinsens kruttårn på Akershus festning, der Quisling satt under rettsaken.

— Quisling hadde ikke smerter. Det er tøv å si noe annet. Legene kjørte inn en kanyle ved pulsåren i halsen. Så «pøste» de på til en flaske med blank væske var tom; en sårn flaske som du ser at folk får når de blir fraktet på bære i full fart. Deretter røntgenfotograferte legene hjernen hans. Det hele varte i toppen en time. Vi stod der hele tiden, gutta i eskorte-gjengen, forteller Olsen.

Quisling ble liggende på bære transportert ned med heisen og inn i en militær bil, som fraktet ham tilbake til Akershus festning. Et titalls personer inne på sykehusområdet skjønnte hvem som for-

I RETTEN: Fra venstre Carl E. Olsen, Per Røed, Vidkun Quisling og advokat Eilif Fougner.

svant inn i bilen. «La oss få se ham!», brølte en kvinne. Quisling forble taus. Olsen syntes nesten synd på ham.

Quisling klar

— Men knapt en halv time etter at legene hadde avsluttet behandlingen på Rikshospitalet, gikk Quisling selv opp vindeltrappen til cellen sin. «Vi kan ikke bære deg opp», sa vl. «Nei, jeg skjønner det», svarte Quisling rolig. Da var han klar i hodet. Han var ikke mye medtatt i dagene etterpå heller, sier Olsen.

— Hvordan var stemningen da Quisling ble behandlet av legene?

— Du kan tenke deg; det var spennende for en ung gutt å komme inn på sykehuset med Quisling og legene og alt det der. Det ble ikke sagt stort.

— Var det spesielt for legene også?

— Ja, det virket absolutt slikt.

Carl E. Olsen satt bare et par meter bak Quisling i rettssalen. Det gjorde også Olsens gode venn, Per Røed, som døde for noen uker siden. Stemningen var fortettet og alvorlig.

— Quisling var helt rolig, også da dødsdommen ble lest opp, minnes Olsen, som den gangen var 27 år gammel.

— Snakket du med Quisling?
— Ikke mye, men det hendte, for eksempel under pausene i rettssaken. En gang vi satt på hver vår stol og spiste matpakkene våre, sa han: «Hvis jeg hadde hatt dere som mine karer, skulle jeg ha styrt Norge.» Han så på oss i Milorg som kjekke gutter.

— Hva svarte du?

— Hva skulle jeg svare? Ikke tale om at han ville ha fått noen av oss med

seg, sier Olsen. Han mener at Quisling fikk forsvarer seg, men at han ble stoppet «der han kom ut på viddene og ville holde foredrag om nasjonalsocialismen».

— Per Røed ble bedt om å være med på henrettelsen av Quisling, men svarte at «nei, krigen er over for meg». Han ville ikke drepe mer. Var du ikke hjernevasket, så hadde du følelser igjen, sier Olsen.

Han skjønner godt at folk kunne støtte Quisling i begynnelsen av hans karriere, særlig på grunn av hans angrep på kommunismen.

— Jeg syntes Quisling var fin før krigen. Hørte ham nede på Stabekk og Bygdøy. «Til helvete med Stalin» var musikk i mine ører. Men den dagen flyene kom over Jar her, var det ikke noe sympati lenger. Quisling var en forræder, sier Carl E. Olsen.